

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 18 октомври 2013 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и пети септември през две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря Т.М. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №250 по описа на съда за 2013 година, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба Агенция „Пътна инфраструктура“ (А„ПИ“) - София, Отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ (О„КРПМ“) против решение №389 от 03.06.2013 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №305 по описа на съда за 2013 г.

С атакувания съдебен акт е отменено НП №3071 от 04.02.2013 г., издадено от Началник О„КРПМ“, Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ към А„ПИ“ - София срещу С.П.Г. *** за нарушение по чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ от Закона за пътищата (ЗП), за което на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП е определено да му бъде наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 (хиляда) лв.

Жалбоподателят твърди, че постановеното съдебно решение е незаконосъобразно и неправилно поради несъобразяването му със закона - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. В жалбата се изразява несъгласие с изводите на първа съдебна инстанция относно нарушения на процесуалните правила в производството по налагане на административно наказание досежно нередовност на връчване на съставения акт за нарушение, както и относно липса на прецизно описание в същия на вмененото на наказаното лице нарушение. На посочените основания от касационния съд се иска да отмени атакувания съдебен акт, като по същество потвърди процесното наказателно постановление. В съдебно заседание касационният жалбоподател се представлява от ю.к. ***, която поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата С.П.Г. се представлява от адв. ***. Възразява срещу жалбата и моли решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила.

Окръжна прокуратура - Перник дава заключение, че атакуваното решение е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

Пред настоящата инстанция писмени доказателства във връзка с посочените касационни основания за обжалване не са представени .

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в 14-дневния преклузивен срок, от страна в административнонаказателното производство, за която решението е неблагоприятно и срещу подлежащ на касационно обжалване съдебен акт, поради което се дължи нейното разглеждане по същество.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК, прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, както и след извършената на основание чл. 218, ал. 2 от АПК служебна проверка за валидност, допустимост и съответствие на атакувания съдебен акт с материалния закон, намира касационната жалба за неоснователна.

Решението на районен съд - Перник е валидно. Правният спор е местно подсъден на Районен съд - Перник. Обжалваното решение, съгласно правилата на ЗАНН, е постановено от едноличен съдебен състав, в необходимата писмена форма, от съдията, разгледал делото и съответно подписано. Провереният съдебен акт е и допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

Касационният съд вследствие извършената както служебно, относно приложимия материален закон, така и във връзка с основанията сочени от жалбоподателя проверка, намира жалбата за неоснователна, като съображенията за това са следните:

За да постанови обжалваното решение Районен съд - Перник е приел за безспорно от фактическа страна, че на 08.01.2013 г. в гр. Перник инспектори от Дирекция „АРОК“ към АПИ - София в хода на извършвана проверка по спазване на ЗП и актовете по неговото прилагане, спрели за проверка автомобил „***“, модел ***, управляван от С.Г., като след измерване тежестта на ППС посредством техническо средство „везна“ било установено, че автомобилът е с общо тегло 33 470 кг. Провереният е приел , че при така установеното общо тегло автомобилът следва да има съответното разрешение за движение от администрацията управляваща пътя. Такова не е представено от водача. Съставен е акт за установеното нарушение, въз основа на който е издадено процесното НП.

В хода на извършваната служебно проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание районният съд е направил изводи за наличие на съществени пороци на същото, които е приел за така съществени, в степен да послужат за отмяна на постановения правораздавателен акт. Като основание за отмяна на процесното НП районният съдия е посочил незаконосъобразно описване от страна на административнонаказващия орган на вменения състав на административно нарушение в цялост, а именно - липса в акта и НП на посочване на същностна характеристика на ППС, с което е извършено нарушението, отнасяща се до брой на осите на ППС, служещи като база за определяне на неговата максимална маса. Отделно от горното с решението си районният съд е приел за съществен и друг порок на производството по налагане на

административно наказание, състоящ се в липса по преписката на обратна разписка за връчване на препис от процесния АУАН.

Касационния съд споделя позицията на първата съдебна инстанция като съображенията за това са следните:

За дейности от специалното ползване (в случая за превозване на тежки товари (§1, т. 8 от ДР на ЗП) на пътищата и в обхвата на пътя и ограничителната строителна линия нормата на чл. 26, ал. 2, т. 2 от ЗП, *забранява движението на извънгабаритни и тежки ППС без разрешение* на управителния съвет на агенцията или упълномощено от същия длъжностно лице – за републиканските пътища, и от кметовете на съответните общини – за общинските пътища (ал. 3 от ЗП).

Тежки ППС/състав от ППС по смисъла на чл. 3 от *Наредба № 11 от 3.07.2001 г. за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства* ((наричана по-нататък за краткост *Наредбата*) са тези, които имат: 1. допустима максимална маса по-голяма от стойностите по чл. 6. Следователно за да е необходимо даване на разрешение за движение на ППС за извършване на дейности по превозване на тежки товари и съответно да е забранено движение без такова разрешение е нужно съответното ППС да е с маса надвишаваща посочените в чл. 6 от Наредбата стойности.

По делото е безспорно, че на посочената дата и час при извършена проверка и след извършено измерване е установено, че водачът С.Г. е управлявал ППС – автомобил с общо тегло 33 470 кг. Изпълнителното деяние описано в акта и НП е „водачът осъществява движение на тежко пътно превозно средство без разрешение, издадено от администрацията, управляваща пътя.“ Санкция е наложена за нарушение на правилото на чл. 26, ал. 2, т. 2 от ЗП, с посочено основание за налагането ѝ нормата на чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП.

Съгласно чл. 6 от Наредбата допустимата максимална маса на ППС за движение по пътищата, отворени за обществено ползване е различна и е в зависимост от вида ППС и от броя на неговите оси, като започва от 18 тона за МПС с две оси и масата завършва с 40 тона за МПС с пет оси. Допустимите стойности за маса са различни според броя на осите и именно този брой определя конкретното МПС дали попада и в коя графа попада като тежко ППС. В обстоятелствените части на акта и процесното НП като индивидуализиращи данни за процесното ППС е посочено единствено: автомобил с марка: „***“, модел: ***. От така съдържащите се данни не може да се направи безсъмнен извод за вида на ППС. Не са посочени видът на автомобила и броя на осите му, липсват и съответни документи с данни за това, на база на които за посоченото ППС да може да се направи заключение, че попада в категорията тежко, за чието придвижване съответно ще е необходимо специално разрешение. Така в акта и процесното НП липсват съществени признаци на състава на вмененото административно нарушение, които да са основание за ангажиране на административнонаказателна отговорност за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ от ЗП. във връзка с конкретни разпоредби на Наредбата, наказуемо по реда на чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП. Посочването в акта и НП на вида ППС и броя на осите на същото или на отделните негови части, съгласно конкретните текстове на чл. 6 от Наредбата е съществен елемент от административнонаказателното обвинение,

който го обвързва с посочената за установена максимална маса така, че за уличения нарушител безсъмнено да е ясно какво е извършил, за което ще бъде административно наказан.

Актосъставителят и административнонаказващият орган (АНО) не са се съобразили с нормите на чл. 42, т. 4 и 5 от ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 и 6 от ЗАНН и във връзка с необходимостта в акта и НП да бъдат посочени във взаимна връзка, както обстоятелствата по извършване на нарушението, така и съответно нарушените законови разпоредби. Формално в обстоятелствените части на акта и НП има вписана норма на Наредбата, като е посочен текстът на чл. 6, ал. 1, т. 1, б."б". Измежду вписаните за нарушени законови разпоредби обаче, както в акта, така и в процесното НП липсва сочене на връзка към същата.

Гореописаните пороци на съдържанието в кумулация са достатъчни акта и процесното НП да бъдат приети за съставени в нарушение на изискванията на чл. 42, т. 4 и 5 от ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 и 6 от ЗАНН, с което същевременно съществено е ограничено и правото на защита на посоченото за нарушител лице.

За пълнота на настоящото решение ще се отбележи, че липсата по преписката на „разписка“, удостоверяваща връчването на препис на съставения АУАН съгласно правилото на чл. 43, ал. 5 от ЗАНН, предвид факта, че същият е подписан от посоченото за нарушител лице на датата на съставяне на акта, т.е. че акта му е предявен, като в тази посока възражения не са правени, следва да се обсъжда в контекста на цялото производство, като се изследва съществеността му и степента, в която това се е отразило на правото на посоченото за нарушител лице да се защити адекватно.

Предвид гореизложеното настоящият състав намира, че обжалваното решение не страда от визираните в жалбата на Агенция "Пътна инфраструктура" – София пороци, сочени като касационни основания за отмяната му. Същото е валидно, допустимо, правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №389 от 03.06.2013 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №305 по описа на съда за 2013 г., с което е отменено НП №3071 от 04.02.2013 г., издадено от Началник О"КРПМ", Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ към Агенция "Пътна инфраструктура" – София срещу С.П.Г. *** за нарушение по чл. 26, ал. 2, т. 1, б."а" от Закона за пътищата.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.